

Publicerad 2008-05-26 21:26 av Sigge

Handlar egentligen om svackor i skrivandet som kommer o går. När inspirationen inte vill infinna sig o man känner sig allmänt värdelös.

Le och var glad, förihelvete

Jag har försökt så många gånger

Fylla upp det som gör mig hel

Fylla upp det som ger mersmak åt livet

som får skinnet att knyta an

hänga sig kvar ett litet tag till

Jag har stirrat mig blind på tomhet efter tomhet

letat efter det där rätta

tidpunkten, platsen, sinnesstämningen

Jag har virrat i desperation

provat ilskan också

försökt med en nypa glädje

blandat i några tårar salt

bländat ihop allt med ett leende

och avslutat med ett ekande skratt

Men nånstans inser jag min begränsning

bugar inför det större

och går min väg med en skakande rygg

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sigge med Poeter.se id #15268 innehar upphovsrätten